

Under Statsbiblioteket i Aarhus sorterer Statens Avissamling i Aarhus. Den daglige Ledelse af denne Institution varetages af en Avisforvalter, der tillige er Bogbinder. Det er antagelig af denne Grund, at han er foreslaaet lønnet med samme Løn som Bogbinderne ved de to Biblioteker i København. Jeg finder dog, der er Grund til at minde om, at han er noget andet og mere end almindelig Bogbinder, idet han f. Eks. fører al Korrespondance; han betjener Publikum, der benytter Avissamlingen, o. s. v., og han har af den Grund en meget lang Arbejdstid. Jeg synes derfor, der er Grund til, at han faar noget mere i Løn end en almindelig Bogbinder.

Noget lignende gælder for Resten for Betjentene ved Statsbiblioteket i Aarhus. De foreslaas lønnet som Garderobebetjentene ved de to andre Biblioteker. Jeg synes, der tilkommer disse Betjente lidt mere i Løn end Garderobebetjente i al Almindelighed, idet de har en hel Del mere Arbejde og tillige Arbejde af en anden Art. Jeg skal saaledes nævne, at den meget store Bogforsendelse, der finder Sted fra Statsbiblioteket, sorterer under dem og lægger meget Beslag paa deres Tid. Jeg vil derfor henstille til Udvalget at tage disse Tanker under velvillig Overvejelse. Det kunde maaske føre til, at den gamle Uret, som jeg finder, der er gjort mod disse Stillinger indenfor Statsbiblioteket i Aarhus, bliver gjort god igen.

Elna Munch: Lønningskommissionens Betænkning og det foreliggende Lovforslag har ikke mindst blandt Kvinderne været ventet med stor Interesse, og denne Interesse har strakt sig udover de Grupper af Kvinder, for hvilke Sagen har personlig økonomisk Betydning. Alle de Kvinder, der har ønsket Gennemførelsen af Kravet om Kvindernes Ligeberettigelse med Mændene, har været i høj Grad interesserede i, om Lønningskommissionen og derefter Regeringen og Rigsdagen nu vilde knæsette dette Princip ved Ordningen af Lønforholdene for Statens Tjenestemænd. Kommissionen og Regeringen har nu gjort det, og efter det Lovforslag, som nu foreligger, er Lønnen bestemt efter Stillingens Karakter og ikke efter, om det er Mænd eller Kvinder, der er Stillingens Indehaver. Det er naturligt, at vi fra Kvindernes Side bringer Kommissionen og Regeringen vor Tak for denne Holdning. Man har resolut sat sig udover tilvante Forestillinger og har

gennemført den retfærdige Grundsætning, at Lønnen er ens for samme Arbejde, enten det udføres af Mænd eller af Kvinder.

I Betænkningen ses det, at Spørgsmaalet har været Genstand for nogen Diskussion. Et Flertal paa 15 Medlemmer har sluttet sig til Princippet, medens kun 6 har taget Afstand derfra, og de er endda nøjedes med kun at udtale deres Betænkelighed derved og har ikke stillet noget Forslag som Udtryk for denne. Jeg haaber da, at der heller ikke her i Rigsdagen vil fremkomme saadanne Forslag, men at Rigsdagen vil opfylde de Forventninger, som Kommissionen og Regeringen har skabt. Her i Tinget er der fra foregaaende ærede Talere fremsat nogle Betragtninger over dette Spørgsmaal. Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Søren Svendsen), fremsatte nogle Betænkeligheder, som jeg ikke deler, og som jeg ikke forstaar. Længt bedre forstaar jeg den Betænkelighed, som blev fremsat af den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (Valdemar Olsen) — den ærede Ordfører for de Konservative (Abrahamsen) udtalte sig noget i samme Retning —, nemlig at det kunde tænkes, at de, det til syvende og sidst kom til at gaa ud over, var Kvinderne. Det er i Virkeligheden den eneste Risiko, der er ved Indførelsen af lige Løn. Det har stadig forbavset mig meget, at det var Mænd, der rejste Indvendinger mod dette Princip, og det er for Resten ogsaa betegnende, at Indvendingerne fra Mændenes Side altid gjaldt de faste Stillinger. De gælder ikke i fri Konkurrence, thi ve Kvinderne, hvis de i det frie Marked underbyder Mændene! Jeg tror, vi maa indrømme, der løbes en Risiko for Kvinderne ved, at der indføres lige Løn, i den Forstand, at de maaske paa visse Omraader kan blive trængt ud af Mændene; men dels betyder det saa meget for Kvindens hele Stilling, at man kommer bort fra den Ordning, der paa Forhaand stempler den dygtigste Kvindes Arbejde som ringere end den udueligste Mands, og dels tror jeg, at efterhaanden som Kvinderne faar samme Uddannelse som Mændene, vil det nok vise sig, at de i det store og hele kan klare sig i Konkurrencen med Mændene. Der vil maaske være Virksomheder, hvor de staar tilbage for Mændene, men saa vil der til Gengæld være andre Virksomheder, hvor de gaar forud for Mændene, og til disse vil Kvinderne naturligvis fortrinsvis søge hen. Det vil da blive saaledes, at de dygtige